

Neerlandès

Nivell intermedi

Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

1.1. Coneixements i informació

Afirmar, negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir, dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; descriure (canvis...); donar informació (sobre persones, llocs, fets, esdeveniments, hàbits, comportaments, costums...); evocar; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte; identificar/-se; narrar un fet o esdeveniment passat; recordar alguna cosa a una persona, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar.

1.2. Opinions, creences; hipòtesis

Expressar una opinió, argumentar una opinió; expressar acord i desacord; expressar una creença; formular hipòtesis (sobre persones, coses, fets o esdeveniments...); predir; suposar; valorar un fet (com a probable, improbable o com a aparent).

1.3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat

Acceptar o refusar un suggeriment; expressar el propòsit, la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; oferir alguna cosa; oferir ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; negar-se a fer una cosa.

1.4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa)

Demandar consell i aconsellar, recomanar; advertir; alertar; animar; demanar i donar instruccions; demanar i donar permís; donar ordres; demanar alguna cosa, demanar ajut, demanar que alguna persona faci alguna cosa com a favor, necessitat o obligació; sol·licitar; dispensar a algú de fer una cosa; demanar si es coneix una informació, demanar confirmació sobre la veracitat d'un fet, verificar una informació; demanar informació; demanar opinió; demanar sobre el propòsit, la intenció o la voluntat de fer una cosa; prohibir; proposar, suggerir; queixar-se, reclamar; recordar alguna cosa a una persona; recriminar.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar estat físic, de salut o d'ànim; admiració; decepció; afecte, amor, odi; simpatia, antipatia; alegria, felicitat, tristesa; ansietat; aprovació i desaprovació; diversió, avorriment; confiança o desconfiança; desig; rebuig; fàstic; desinterès i interès; indiferència; dubte; esperança; dolor, alleujament; irritació; preocupació; sorpresa; temor; tranquil·litat.

1.6. Relació social; actituds envers les altres persones

Presentar/-se i respondre a una presentació; saludar, respondre a una salutació; acceptar excuses; acomiadar-se, respondre a un acomiadament; convidar, acceptar o declinar una invitació; agrair, respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó, perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom, respondre a mostres d'interès; lamentar.

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar l'accent en els aspectes de l'ús de la llengua, que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1. Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs i es manifesten en:

- La selecció i l'ús de les salutacions de rebuda, presentació, comiat.
- La selecció i l'ús de les formes de tractament: formal i informal.
- Les convencions en els torns de paraula.

2.2. Fórmules de cortesia que varien d'una cultura a una altra i la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

2.3. Diferències de registre referides a diversos usos de la llengua en contextos diferents:

- formal
- estàndard
- informal

2.4. Iniciació al reconeixement d'alguns indicadors lingüístics com ara l'accent i el lèxic, i aspectes paralingüístics i de llenguatge corporal elementals, per facilitar la comprensió de la llengua que s'aprèn.

B. Competència discursiva

El text com a unitat mínima de comunicació

1. Organització del discurs

1.1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació

Identificació i/o selecció de:

- 1.1.1. Els indicis situacionals: lloc, canal, persones interlocutores i relació entre ells
- 1.1.2. Funció comunicativa del text.
- 1.1.3. Tipus de text i format.
- 1.1.4. Varietat i registre: llengua oral / llengua escrita; registre formal / informal; neutre; varietat estàndard / no estàndard.
- 1.1.5. Tema: enfocament i contingut.

1.2. Coherència textual

El text com a unitat global de significat.

- 1.2.1. Pertinència del contingut.
Selecció de contingut rellevant.
- 1.2.2. Estructuració del contingut.
Ordenació lògica de les idees.
- 1.2.3. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual

Organització interna del text. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.

1.3.1. Inici del discurs.

- Mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.). Fórmules per iniciar cartes i correus electrònics: *Beste Maria*. Inici de contacte telefònic: *Kan ik met mevrouw De Korte spreken, alstublieft?* Interpel·lacions: *Pardon; Sorry!*.
- Introducció del tema: *Op een dag...; Ik heb een vraag...*
- Tematització: *Aan Marta heb ik een etentje beloofd*.

1.3.2. Desenvolupament del discurs.

- Desenvolupament temàtic.

Manteniment del tema.

- Coreferència anafòrica/catafòrica. Substitució d'elements esmentats o per esmentar en el discurs per proformes: articles determinats (*Ik wil een fiets kopen. Die fiets mag niet veel plaats innemen*); indefinits i quantificadors propis del nivell; ordinals (*In de derde alinea van de tekst...*); adverbis; interrogatius; noms genèrics amb funció anafòrica (*man, vrouw, mens, vent* (col·loquial)). Concordança dels temps verbals i els marcadors temporals propis del nivell.
- El·lipsi de l'antecedent de les frases de relatiu i del nucli del sintagma nominal amb complement preposicional: *Hoe heet die vrouw? Welke? Die met de regenjas?*
- Repetició (eco lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics).
- Reformulació. Paràfrasi i aclariments: *ik bedoel*.

- Èmfasi: *precies, inderdaad...*

Expansió del tema

- Exemplificació: *Bij voorbeeld, zoals...*
- Al·lusions, referències, cites i evocacions: *Zoals hij al zei, ...*
- Definicions: *namelijk*.

- Enumeració, seqüenciació temporal: *In de eerste plaats*.
- Reforç. Precisió / matisació: *dat wil zeggen*.
- Contrast: *terwijl, hoewel*.
- Introducció de subtemes: *bovendien...*
- Personalització: *Volgens mij...*
- Canvi temàtic.
- Digressió: *Trouwens...*
- Recuperació del tema: *Dat wil zeggen...*
- La connexió: ús d'elements d'enllaç i organització del text.
- Connectors textuais:
- Addició: *Zelfs*.
- Contrast: *Tenzij... Aan de andere kant*.
- Finalitat: *om + te + infinitief*.
- Causa: *omdat, want*.
- Conseqüència: *Daarom*.
- Condició: *als, indien*.
- 1.3.3. Conclusió del discurs.
- Resum /Recapitulació: *Kortom...*
- Indicació de tancament textual i tancament textual: *Tenslotte...*
- 1.3.4. Discurs oral: iniciació i manteniment (recursos específics).
- El torn de paraula: presa, manteniment i cessió: *Ik wou even iets zeggen. Zeg maar*.
- Paper de la persona interlocutora.
- Demostració de comprensió: *OK, Afgesproken*.
- Demostració d'incomprensió: *Ik weet niet goed wat je wilt zeggen*.
- Petició d'aclariments: *Wat bedoel je? Hoe kan dat nou?*
- Demostració d'implicació: *Goed zo!*
- Petició de confirmació/opinió: *Begrijp je wat ik bedoel? Wat denk jij?*
- Recursos dilatoris: ús de mots falca: *nou, kijk, hoor*.
- Autocorrecció, rectificació, expressió de dubte: *Misschien..., Het zou kunnen*.
- L'entonació com a recurs de cohesió del text oral.
- 1.3.5. La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: ús dels signes de puntuació.
- El punt; la coma; els dos punts; els punts suspensius.

2. Textos i àmbits d'ús

2.1. Expressió i interacció oral

- 2.1.1. Converses de caràcter col·loquial i transaccional sobre temes familiars, d'interès personal o relatius a la vida quotidiana (família, aficions, feina, viatges...).
- 2.1.2. Descripció i narració de fets.
- 2.1.3. Explicacions argumentades sobre projectes, opinions, sentiments i estats d'ànim.
- 2.1.4. Intervencions o parlaments breus (preparats o no) en situacions socials informals i semiformal (celebracions, dols, trobades acadèmiques o professionals...), cara a cara o davant d'una audiència.
- 2.1.5. Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (*role-play*, simulacions, enquestes, entrevistes...).
- 2.1.6. Utilització dels mitjans que ofereixen Internet i les TIC.

2.2. Expressió i interacció escrita

- 2.2.1. Cartes personals per descriure experiències i impressions, fer projectes, suggeriments, donar i demanar consell, queixar-se, convidar, acceptar i refusar invitacions...
- 2.2.2. Textos de caràcter personal: diari, apunts, notes, pàgines personals a Internet...
- 2.2.3. Activitats d'aprenentatge i avaluació (narracions, escriptura creativa, col·laborativa...).
- 2.2.4. Contribució a material de l'aula o de l'escola, revista de l'escola o grup d'oci...
- 2.2.5. Participació en *xats*, *blogs*, i altres mitjans que ens ofereix en Internet i les TIC.
- 2.2.6. Escriure per comunicar o compartir opinions, etc. i també pel plaer d'escriure (o jugar amb la llengua): poemes, breus textos literaris, cançons, etc.

2.3. Comprensió oral

- 2.3.1. Documents àudio i audiovisuals (textos senzills, en llengua estàndard, de situacions habituals de la vida quotidiana).
- 2.3.2. Notícies i reportatges senzills emesos per ràdio o televisió, en llengua estàndard, sobre temes de la vida quotidiana.
- 2.3.3. Conferències i xerrades, com a activitat d'aprenentatge o en situacions de l'entorn social i laboral de l'estudiant.

2.4. Comprensió escrita

- 2.4.1. Lectures graduades i novel·les curtes en versió original, sempre que el tema sigui conegut.
- 2.4.2. Textos de diaris o revistes sobre temes de la vida quotidiana o de l'interès de l'estudiant.
- 2.4.3. Activitats d'ensenyament-aprenentatge i d'avaluació, i explicacions sobre la llengua (metallenguatge).
- 2.4.4. Diccionaris, gramàtiques i enciclopèdies.
- 2.4.5. Cançons i poemes.

2.5. Mediació oral i escrita

- 2.5.1. Fer d'intermediari/ària en transaccions i situacions socials per a amistats, família, convidats estrangers...
- 2.5.2. Fer d'intermediari/ària per a la comprensió d'avisos (orals i escrits), menús, cartells, fulletons informatius.
- 2.5.3. Resum de l'essencial d'articles curts de diaris i revistes, entre L1 i L2.

C. Competència lingüística

1. Lèxic i aspectes semàntics

- 1.1. Repertoris lèxics relacionats amb els temes i amb els àmbits de la vida quotidiana en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per a aquest nivell.
- 1.2. Famílies lèxiques (sinònims, antònims, mots polisèmics).
- 1.3. Paraules compostes i derivades (gentilicis, prefixos, sufixos, parasintètics, cultismes...).

- 1.4. Abreviacions i sigles.
- 1.5. Mots transparentes o pròxims.
- 1.6. Préstecs i mots d'origen estranger.

2. Morfosintaxi

Elements constituents de l'oració

2.1. El substantiu

2.1.1. Derivació i composició:

- Suffixos més comuns per substantivar (*-heid, -schap, -e, -ing, -de*).
- Models bàsics de composició.
- Adjectius substantivats.

2.1.2. El gènere (paraules *de* i *het*).

2.1.3. El genitiu: anteposat (*Jans boek*) i posposat (*het boek van Jan*).

2.1.4. El plural:

- Irregulars *-eren, -lui, -lieden*.
 - Paraules que només tenen forma plural.
 - Plurals de paraules llatines.
- ##### 2.1.5. El diminutiu: formació i ús d'algunes formes irregulars.

2.2. Els determinants

2.2.1. Articles. l'article determinat:

- Ús i omisió.
- Amb ordinals.
- Per parlar de famílies.
- Per a noms de publicacions, institucions i càrrecs públics.

2.2.2. Possessius: formes emfàtiques i reduïdes.

2.3. Els pronoms

2.3.1. Personal (l'ús de *het* sense referent; formes emfàtiques i reduïdes), reflexiu (darrere d'una preposició; l'ús de *-zelf*), recíproc (*elkaar*).

2.3.2. Relatiu: ús i formació de relatius amb preposició.

2.3.3. Interrogatiu: ús i formació d'interrogatius amb preposició.

2.3.4. Possessiu substantivat.

2.3.5. Demonstratiu: ús autònom sense i amb preposició.

2.3.6. Indefinit: *alle(n), allemaal, alles, ieder, elk, iedereen, enkele, wat, een paar, genoeg, voldoende, zat*.

2.4. L'adjectiu

2.4.1. Derivació i composició:

- Suffixos més comuns per adjectivar (*-ig, -isch, -lijk*).
- Prefixos i sufixos per formar antònims (*on-, in-, a-, -loos*).

- Derivats de formes verbals.
- 2.4.2. Adjectius amb funció atributiva que no porten mai la declinació –e.
- 2.4.3. Grau: formació i ús de formes irregulars.

2.5. El verb

2.5.1. Tipus de verbs. Verbs separables i inseparables:

- Sempre separables o inseparables.
- Verbs que poden ser separables i inseparables segons l'accentuació.

2.5.2. Temps i aspecte: infinitiu (amb i sense *te*), *imperfectum* i *participium perfectum* (formes irregulars), els temps perfets (*perfectum*, *plusquamperfectum*, *futurum exactum*, *futurum exactum praeteriti* : amb *hebben* o *zijn*; seguits per un infinitiu).

2.5.3. La veu passiva: *perfectum* i *imperfectum*; *conditionalis* i *conditionalis* del *perfectum*; amb *er*.

2.6. Les preposicions

- 2.6.1. Alguns complements preposicionals del verb, del nom i de l'adjectiu.
- 2.6.2. Substitució de sintagma preposicional per *er/hier/daar/waar* + preposició.
- 2.6.3. Locucions preposicionals d'ús habitual.

2.7. Els adverbis

- 2.7.1. *Er / Hier / Daar* : ús i posició dels cinc tipus.
- 2.7.2. L'adverbi com a modificador d'altres elements de l'oració.
- 2.7.3. Grau: l'ús adverbial d'adjectius.

2.8. Les partícules modals: ús i posició en tot tipus d'oracions.

L'oració

2.9. L'oració simple

- 2.9.1. Posició de les partícules modals *eens*, *maar*, *even*, *al*, *toch*, *nog*, *wel*.
- 2.9.2. Posició dels complements directe i indirecte i dels complements circumstancials.

2.10. L'oració composta

2.10.1. La subordinació:

- Oració subordinada: ordre dels elements bàsics (subjecte i verb).
- Subordinació nominal.
- Subordinació adverbial: connectors.

2.10.2. La coordinació:

- El·lipsi d'elements.
- Coordinació afirmativa i negativa entre elements i oracions.

3. Ortografia i aspectes gràfics

3.1. Qüestions ortogràfiques que poden donar especial dificultat: *ij - ei*, *y - i(e)*, *au - ou*, *c - s/k*

- 3.2. Síl·labes obertes i tancades.
- 3.3. Ús de la dièresi i de la majúscula.
- 3.4. La doble consonant.
- 3.5. Puntuació: l'ús de la coma i del punt.

4. Fonètica i fonologia

4.1. Fonemes neerlandesos:

- Contrast amb la L1 dels estudiants.
- Parelles mínimes.
- Correspondència entre fonemes i grafies.

4.2. Prosòdia:

- Accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques.
- Accent emfàtic.
- Diferència entre paraules i paraules amb contingut semàntic.

4.3. Entonació i melodia de l'oració:

- aspectes bàsics del ritme i l'entonació.
- models d'entonació descendent i ascendent.